

Rättsfallssamlingen

Mål T-140/15

Aurora Srl
mot
Gemenskapens växtsortsmyndighet

”Växtförädlarrätt – Förfarande för ogiltigförklarande – Sockerbetssort M 02205 – Artikel 20.1 a i förordning (EG) nr 2100/94 – Artikel 7 i förordning nr 2100/94 – Den sökta växtsortens särskiljbarhet – Teknisk provning – Förfarande i överklagandenämnden – Skyldighet att göra en omsorgsfull och opartisk provning av samtliga relevanta omständigheter i det enskilda fallet – Ändringsbefogenhet”

Sammanfattning – Tribunalens dom (femte avdelningen) av den 23 november 2017

1. *Domstolsförfarande – Ansökan genom vilken talan väckts – Formkrav – Kortfattad framställning av de grunder som åberopas – Krav på uttrycklig hänvisning till de bestämmelser på vilka talan grundar sig – Föreligger inte – Fel i angivandet av bestämmelserna – Påverkar inte huruvida talan kan upptas till sakprovning*

(Domstolens stadga, artiklarna 21 första stycket och 53 första stycket; tribunalens rättegångsregler, artikel 76 d)

2. *Jordbruk – Enhetlig lagstiftning – Växtförädlarrätt – Ogiltigförklaring av en växtförädlarrätt som beviljats felaktigt – Gemenskapens växtsortsmyndighets utrymme för skönsmässig bedömning – Omprövning av den skyddade sorten – Villkor – Allvarliga tvivel avseende den beviljade växtförädlarrättens lagenlighet – Bevisbörda*

(Rådets förordning nr 2100/94, artiklarna 7, 10, 20, 54 och 55)

3. *Jordbruk – Enhetlig lagstiftning – Växtförädlarrätt – Teknisk provning – Gemenskapens växtsortsmyndighets utrymme för skönsmässig bedömning – Räckvidd – Gränser*

(Rådets förordning nr 2100/94, artiklarna 7.1 och 56.2)

4. *Jordbruk – Enhetlig lagstiftning – Växtförädlarrätt – Överklagande – Överklagande av ett beslut som fattats av Gemenskapens växtsortsmyndighet, varvid överklagandet överlämnats till överklagandenämnden – Utredning ex officio av de faktiska omständigheterna – Skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva samtliga relevanta omständigheter – Räckvidd*

(Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, artikel 41.1; rådets förordning nr 2100/94, artikel 76; kommissionens förordning nr 874/2009, artikel 51)

5. *Jordbruk — Enhetlig lagstiftning — Växtförädlarrätt — Överklagande — Talan vid unionsdomstolen — Prövningens omfattning — Bedömning av lagenligheten utifrån de uppgifter som var tillgängliga när beslutet fattades*

(Rådets förordning nr 2100/94)

6. *Jordbruk — Enhetlig lagstiftning — Växtförädlarrätt — Överklagande — Talan vid unionsdomstolen — Tribunalens möjlighet att ändra det angripna beslutet — Gränser*

(Rådets förordning nr 2100/94, artikel 73.3)

1. Det krävs inte att en part uttryckligen åberopar de bestämmelser på vilka partens grunder vilar. Det räcker att föremålet för yrkandet och de viktigaste rättsliga och faktiska omständigheter på vilka yrkandet är grundat är angivna på ett tillräckligt klart sätt i ansökan. Detta gäller i relevanta delar vid fel i angivandet av de bestämmelser på vilka grunderna för en talan vilar.

(se punkt 38)

2. Växsortsmyndigheten har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning beträffande ogiltigförklaringen, i den mening som avses i artikel 20 i förordning nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt, av en växtförädlarrätt. Det är därför endast allvarliga tvivel – med avseende på huruvida villkoren i artiklarna 7 och 10 i den förordningen var uppfyllda när den prövning som avses i artiklarna 54 och 55 i samma förordning utfördes – som kan motivera en omprövning av den skyddade sorten i enlighet med ett ogiltighetsförfarande på grundval av artikel 20 i förordning nr 2100/94. I detta sammanhang ska utomstående som ansöker om att en växtförädlarrätt ska ogiltigförklaras, förebringa väsentlig bevisning och åberopa väsentliga faktiska omständigheter som kan läggas till grund för allvarliga tvivel avseende att en växtförädlarrätt som beviljats efter den prövning som avses i artiklarna 54 och 55 i förordning nr 2100/94 har beviljats lagenligt.

(se punkterna 57 och 58)

3. Se domen.

(se punkterna 62 och 70)

4. Enligt artikel 51 i förordning nr 874/2009 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2100/94 i fråga om förfaranden inför Gemenskapens växsortsmyndighet, ska bestämmelserna om förfaranden inför växsortsmyndigheten i tillämpliga delar gälla för överklagandeförfarandet. Dels ska, således, den princip om prövning av sakförhållanden på eget initiativ som stadgas i artikel 76 i förordning nr 2100/94 om gemenskapens växtförädlarrätt tillämpas även i ett förfarande vid överklagandenämnden. Dels är även överklagandenämnden bunden av principen om god förvaltningssed, enligt vilken det ankommer på nämnden att omsorgsfullt och opartiskt pröva samtliga faktiska och rättsliga omständigheter i det ärende som den har att pröva.

Vid ett påstående om att den sökta växsortens särskiljbarhet har fastslagits på grundval av uppgifter avseende referenssorten, vilka framgår av den officiella beskrivningen av den sorten, istället för på grundval av uppgifter från odlingsförsök i jämförelsesyfte, ankommer det på överklagandenämnden att använda sig av sina långtgående undersökningsbefogenheter enligt artikel 76 i förordning nr 2100/94 för att kontrollera ursprunget till de uttrycksgrader för referenssorten som använts i den sista och den näst sista versionen av den jämförande särskiljbarhetsförteckningen. Det ankom nämligen överklagandenämnden att i enlighet med principen om god förvaltningssed, vilken är stadfäst i artikel 41.1 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, pröva samtliga relevanta omständigheter

med omsorg och opartiskhet för att bedöma giltigheten av den aktuella växtförädlarrätten och att ta fram de rättsliga och faktiska omständigheter som är nödvändiga för utövandet av detta utrymme för skönsmässig bedömning.

(se punkterna 72–74, 76 och 77)

5. Se domen.

(se punkt 83)

6. Unionsdomstolens behörighet att ändra beslut meddelade av överklagandenämnden vid Gemenskapens växtsortsmyndighet innebär inte att tribunalen får ersätta nämndens bedömning med sin egen. Inte heller får tribunalen vidta bedömningar i frågor där överklagandenämnden ännu inte har uttalat sig. Unionsdomstolen har således i princip endast behörighet att ändra beslut i fall där den, efter att ha kontrollerat överklagandenämndens bedömning, på grundval av fastlagda rättsliga och faktiska omständigheter kan fastställa vilket beslut som överklagandenämnden var skyldig att fatta.

(se punkterna 90 och 91)